آرمین هادی‌پور تکواندوکار المپیکی ایران در گفت‌وگو با «جوان»:

هم با حریفان می‌جنگیم هم با مشکلات!

کسب سهمیه آغاز یک راه سخت است که می‌تواند پایان خوبی داشته باشد

گفت‌وگو
دنیا حیدری

رقابت‌های مسکو می‌توانست به گونه‌ای دیگر به پایان برسد و آرمین هادی‌پور با کسب مدالی خوشرنگ و رفتن روی سکو کسب سهمیه المپیک را جشن بگیرد. آرمین هادی‌پور اما به تازگی از بند مصدومیت رها شده بود و عدم آمادگی کامل به او اجازه نداد در کنار کسب سهمیه، مدالی هم با خود از روسیه به ارمغان آورد. تکواندوکار سبک وزن ایران اما موفق شد تا اولین سهمیه المپیک این رشته را به نام خود بزند. هوگوپوش وزن ۵۸- کیلوگرم ایران که مهرماه سال گذشته طلسم ۲۲ ماهه ایران را با کسب طلای گرندپری منچستر شکست اگر چه نتوانست در روسیه آنطور که خودش می‌خواهد نتیجه بگیرد اما امید زیادی به المپیک دارد: «هنوز هیچ چیز برای من تمام نشده. مهم‌ترین مرحله المپیک است. اگر چه این اولین تجربه حضورم در المپیک است و المپیک هم میدان سختی است اما می‌تواند پایان خوشی داشته باشد. دست خالی ماندن در المپیک با نرفتن به المپیک تفاوتی ندارد و من می‌خواهم در المپیک با نمایشی قابل قبول لبخند را مهمان لبان مردم کشورم کنم و برای رسیدن به این هدف از هیچ تلاشی دریغ نمی‌کنم و امیدوارم خدا هم مرا یاری کند.»

اولین سهمیه تکواندوی ایران برای حضور در المپیک در رقابت‌های گرندپری مسکو با اولین تجربه المپیکی شدن آرمین هادی‌پور مصادف شد. چه حسی از کسب این تجربه داشتید؟

هر ورزشکاری آرزوی حضور در المپیک را دارد. رسیدن به این موفقیت اتفاق کمی نیست. حس متفاوتی است که تا قبل از آن تجربه نکردید. اما گرندپری مسکو تک مسابقه برای کسب سهمیه المپیک نبود. ما یک ماراتن چهارساله را برای کسب امتیازات لازم پشت سر گذاشتیم. در هر مسابقه دنبال کسب بیشترین امتیاز بودیم؛ چراکه هر مسابقه از دید فدراسیون جهانی امتیازی خاص دارد که با جمع امتیازها به یک تا پنج رنکینگ هر وزن سهمیه المپیک داده می‌شود که امتیاز من و میرهاشم حسینی در رقابت‌های گرندپری ۲۰۱۹ به حدنصاب رسید و موفق شدم به عنوان اولین تکواندوکار ایران سهمیه المپیک بگیرم و مردانی هم به امید خدا در گرنداسلم به سهمیه دست خواهد یافت.

اما به رغم کسب سهمیه نتوانستید به مدالی در این رقابت‌ها دست یابید و روی سکو بروید.

چه کسی است که دوست نداشته باشد مدال بگیرد؟! برای گرندپری‌ها بهترین‌های رنکینگ را دعوت می‌کنند. در رقابت‌های مسکو ۱۶ نفر برتر رنکینگ دعوت شده بودند از نفر اول تا آخر همه برای گرفتن مدال روی شیاپ چانگ رفتند و من هم از این قاعده مستثنا نبودم. با این وجود اما باید واقع‌بین بود. من به تازگی از بند مصدومیت رها شده بودم و شرایط چندان جالبی نداشتم. آدم وقتی ناخنش برمی‌گردد ذهنش را درگیر می‌کند. حالا فکر کنید با یک مصدومیت سخت و جدی روبه‌رو شده باشد. بدون شک این مسئله روی عملکردم تأثیرگذار بود. با این وجود تمام تلاشم را کردم تا امتیازات لازم را به دست بیاورم و خدا را شکر شرمنده مردم نشدم و توانستم به سهمیه دست یابم. در گام اول کاما مصطفی از سنگال و براگانسا از پرتغال را شکست دادم و به نیمه نهایی راه یافتم اما در این مرحله به جون جانگ از کره‌جنوبی باختم. با این وجود می‌توانستم با برتری برابر گئورگی پوپوف روس به مدال برنز دست یابم اما به دلایلی که گفتم، در روسیه از رفتن روی سکو و کسب مدال محروم شدم. امیدوارم در المپیک جبران کنم.

از سختی‌های تکواندو در مسیر کسب سهمیه بگویید. از ماراتن چهارساله‌ای که سرانجام آن کسب دو سهمیه در مسکو بود.

سختی‌های بسیاری را به جان خریدیم. کسی نیست که شرایط کشور را نداند. به دلیل تحریم‌ها ما حتی نمی‌توانستیم از هوگوهای سنسوردار استفاده کنیم. به همین دلیل نمی‌توانستیم قلق‌گیری یا نقطه‌زنی کنیم. باید مدام به حریف ضربه می‌زدیم تا نتیجه بدهد و امتیاز بگیریم. اغراق نیست اگر بگویم تکواندوکاران تیم ملی در این چهار سال زجر کشیدند. از نظر آسیب‌دیدگی، مبارزات فشرده، تمرینات سخت، رژیم غذایی و مشکلات بسیاری که باید با آنها نیز همانند حریفان روی شیاپ چانگ برای رسیدن به موفقیت می‌جنگیدیم. با این وجود اما به رغم تمام سختی‌هایی که متحمل شدیم به لطف خدا توانستیم دو سهمیه کسب کنیم و حداقل یک سهمیه دیگر هم خواهیم گرفت. این بدون شک مزد زحمات بسیاری بود که در طول این چهار سال گرفتیم.

اما آنچه در مجموعه ورزشی «دینامو» مسکو کام ایران را تلخ کرد شکست چند باره آرمین هادی‌پور به تکواندوکار کره‌ای بود. با وجود اینکه بارها کره‌ای‌ها را شکست داده‌اید اما به نظر می‌رسد جون جانگ به گربه سیاه هادی‌پور تبدیل شده است.

درست نیست بگوییم گربه سیاه. این ساخته ذهن ماست. بله، جون جانگ تکواندوکار باهوشی است. نمی‌توان این مسئله را رد کرد. او هر بار یک ترفند جدید رو می‌کند و آنالیز کردنش سخت است وقتی هر بار به شیوه‌ای جدید متوسل می‌شود. این دیگر کار کادر فنی است. باید برای او برنامه تازه‌ای درنظر بگیریم. می‌توانم بگویم برابر جون جانگ کمی بدشانس هستم و شاید همین مسئله در کنار زیرکی و باهوشی او باعث شده است چند مرتبه از جمله در رقابت‌های گرندپری مسکو موفق به شکست این تکواندوکار نشوم اما بدون شک اگر در المپیک با او روبه‌رو شوم اجازه نمی‌دهم یک بار دیگر طعم برد را بچشد.

از مسیر کسب سهمیه المپیک ۲۰۲۰ به عنوان ماراتن چهار ساله یاد کردید. حضور در این ماراتن و شرکت در مسابقات مختلف باعث شده است تقابل زیادی با حریفان داشته باشید؟ اگر چه بهترین‌ها در المپیک هستند اما به نظر می‌رسد شناخت خوبی از آنها داشته باشید. این مسئله چقدر می‌تواند در موفقیت تیم ملی در توکیو تأثیر داشته باشد؟

این هم خوب است و هم بد. حریفان ما در المپیک بدون تردید بهترین‌های تکواندو هستند اما در واقع همان‌هایی هستند که در طول این چهار سال با آنها به مبارزه پرداختیم و شناخت خوبی از روش مبارزه آنها داریم و این می‌تواند کمک خوبی برای ما باشد. اما از سوی دیگر همان شناختی که ما از سایرین داریم، دیگر حریفان نیز از ما دارند و همین مسئله کار ما را برابر آنها سخت‌تر می‌کند. المپیک یک پروسه جداست. ما این همه راه را طی کردیم و سختی را به جان خریدیم تازه به المپیک رسیدیم. اگر چه این نخستین تجربه من در المپیک است اما بدون تردید این مرحله از همه مراحلی که پیشتر پشت سر گذاشتیم سخت‌تر است. در واقع برای میدان سختی چون المپیک باید چند برابر قبل تلاش و تمرین کنیم. شاید هم به همین دلیل است که کادر فنی همه چیز را متحول کردند و تمرینات متفاوتی را در نظر گرفتند و چه از لحاظ روحی، روانی و چه فنی به شکلی متفاوت دارند برای المپیک برنامه‌ریزی و کار می‌کنند.

آرمین هادی‌پور به عنوان نخستین تکواندوکاری که سهمیه المپیک را در این رشته کسب کرد چه انتظاری از خود در رقابت‌های ۲۰۲۰ توکیو دارد؟

باید قبول کنیم هر ورزشکاری برای کسب مدال و رفتن روی سکو است که به میدان می‌رود. حالا تصورش را کنید میدان مبارزه المپیک باشد. چه کسی است که دوست ندارد پرچم کشورش را در المپیک به اهتزاز درآورد و با کسب مدال در این رقابت‌ها باعث افتخار کشورش نشود؟! بدون تردید من هم مثل همه ورزشکاران به دنبال کسب مدال المپیک هستم و دلم می‌خواهد با رفتن روی سکو در این رقابت‌ها و به اهتزاز درآوردن پرچم پرافتخار ایران عزیزمان دل مردم را شاد کنم اما باید واقع‌بین بود. رسیدن به این موفقیت کار ساده‌ای نیست. باید خیلی بیشتر از همیشه تلاش کرد و تمرکز داشت. تکواندو ورزش لحظه‌هاست و من سعی می‌کنم با تمرکز و تلاش بیشتر بهترین عملکرد را از خود در این مسابقات به نمایش بگذارم و بتوانم باعث افتخار مردم کشورم شوم و دل آنها را شاد کنم.

زمان زیادی تا آغاز رقابت‌های المپیک باقی نمانده است، در این اندک زمان باقیمانده چه انتظاری از مسئولان دارید؟

همانطور که گفتید تا المپیک زمان زیادی باقی نمانده است. بعد از المپیک هم بدون شک مثل همیشه خیلی زود به دست فراموشی سپرده می‌شویم اما ای کاش حداقل در این مدت مسئولان هوای ورزشکاران را داشته باشند تا با آرامش و خیالی راحت برای رسیدن به موفقیت در توکیو تمرین کنیم. هرچند می‌دانم در سایر رشته‌ها هم همه ورزشکاران تمام تلاش خود را می‌کنند اما در تکواندو این را به چشم می‌بینیم. بچه‌ها به سختی تمرین می‌کنند و هدفی جز کسب موفقیت ندارند اما شرایط سخت است و ما هم نیاز به حمایت داریم. البته گفتند به هر ورزشکار ماهی ۵ میلیون تومان می‌دهند. این رقم زیادی نیست. ای کاش در این فرصت باقیمانده تا المپیک ما از لحاظ روحی، روانی و... حمایت شویم. از مردم عزیز کشورم هم می‌خواهم در این مدت به ما روحیه دهند که برای رسیدن به موفقیت روحیه و انگیزه بالا بسیار مؤثر است و ما امروز به انرژی مثبت و همراهی مردم نیاز داریم.

گفت‌وگوی «جوان» با میرهاشم حسینی تکواندوکار المپیکی ایران

ما هنوز با هوگوهای الکترونیکی قدیم تمرین می‌کنیم

برای حمایت از المپیکی‌ها همین الان هم دیر شده است

گفت‌وگو
شیوا نوروزی

تلاش، ممارست و تعصب فاکتورهایی است که ورزشکاران ایرانی را از رقبایشان متمایز می‌کند. در روزهایی که همه نگاه‌ها و توجهات معطوف فوتبال و چالش‌های تمام نشدنی‌اش است ملی‌پوشان سایر رشته‌ها برای کسب سهمیه بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ با حریفان مبارزه می‌کنند. در این مسیر تکواندوکاران سختکوش کشورمان موفق به کسب سه سهمیه این بازی‌ها شده‌اند. میرهاشم حسینی ملی پوش ۶۸- کیلوگرم تکواندو در گرندپری مسکو مزد زحماتش را گرفت؛ هوگوپوش اهل میانه در حالی یک سهمیه ارزشمند را به دست آورد که در مسابقات مسکو با پای آسیب‌دیده با حریفانش مبارزه کرد.

چطور به سهمیه المپیک توکیو دست یافتید؟

در یک سال اخیر به مسابقات زیادی اعزام شدم و ۴۰ امتیاز در بازی‌های آسیایی گرفتم. پس از آن هم قرار بود من یکی از ملی‌پوشان اعزامی ایران به مسابقات جهانی باشم ولی متأسفانه ویزایم برای سفر به انگلیس صادر نشد. مسابقات جهانی ۱۲۰ امتیاز داشت و می‌توانست کمک زیادی برای رسیدن به سهمیه باشد. پس از این قضیه تصمیم گرفتم تکواندو را برای همیشه کنار بگذارم.

یعنی کارشکنی صورت گرفته شما را برای ادامه مسیر بی‌انگیزه کرده بود؟

خیلی تأثیر بدی روی من گذاشت. چهار، پنج ماه برای موفقیت در جهانی سخت تلاش کرده بودم. با برنامه‌ریزی که کشور انگلیس انجام داده بود ویزای من را صادر نکردند تا تکواندوکار مدنظرشان به مدال طلا برسد و با ۱۲۰ امتیازی که گرفت به رده دوم، سوم وزن من صعود کند. بعد از این اتفاق اساتید، کادرفنی و خانواده‌ام خیلی با من صحبت کردند تا دوباره روحیه‌ام را به دست بیاورم. به گرندپری ایتالیا رفتم و مدال طلا گرفتم، در مسابقات دانشجویان جهان هم قهرمان شدم و در گرندپری ژاپن نیز به مدال طلا رسیدم. در کل در این مدت توانستم ۱۲۰ امتیاز کسب کنم، یعنی امتیاز حضور در چهار تورنمنت با امتیاز مسابقات جهانی برابری می‌کرد. درست است به جهانی نرفتم اما خدا کمکم کرد و توانستم سه مدال طلای متوالی را کسب کنم. در گرندپری مسکو هم با کسب دو پیروزی و گرفتن ۸.۱۷ امتیاز به سهمیه المپیک ۲۰۲۰ دست یافتم.

چطور شد در گرندپری مسکو روند مدال‌آوری‌تان متوقف شد؟

هر ورزشکاری می‌تواند دو، سه ماه در اوج بماند و در کل سال نمی‌تواند آمادگی‌اش را در بالاترین سطح حفظ کند. در گرندپری مسکو ۱۶ نفر برتر هر وزن حضور دارند و من هم دو بازی خیلی خوب در این رقابت انجام دادم. به نظرم سطح این رقابت‌ها حتی از بازی‌های المپیک نیز بالاتر است. بعد از اینکه حریف بلژیکی‌ام را بردم، با دای هون لی تکواندوکار کره‌ای بازی کردم. حریف کره‌ای عنوان‌دار است و دو مدال المپیک و چهار مدال جهانی دارد. او حتی در فینال رقیب انگلیسی‌اش را با نتیجه ۴۵ - ۱۲ شکست داد. البته در دقایق پایانی نتیجه مساوی شد ولی حریف کره‌ای ضربه سر زد و همانجا بازی تمام شد. متأسفانه نتوانستم به نتیجه دلخواهم برسد.

در دیدار رده‌بندی مقابل ژائو کم آوردید در صورتی که هشت امتیاز از او پیش بودید.

برای رسیدن به موفقیت به سیستم‌های الکترونیکی استاندارد نیاز داریم و با سیستم‌هایی که در لیگ وجود دارد نمی‌توانیم موفق شویم. در واقع سیستم‌هایی که در ایران استفاده می‌شود به درد تیم ملی و حضور در مسابقات برون مرزی نمی‌خورد و با استانداردهای جهانی فرق دارد. در بازی با ژائو نیز از همین مسئله ضربه خوردم؛ ما در تمرینات نقطه‌زنی نکرده بودیم. درست است من از حریف پیش بودم ولی از آنجا که ما با سیستم‌های جدید الکترونیکی تمرین نداشتیم از همانجا ضربه خوردم. البته رئیس فدراسیون قول‌هایی برای استفاده از سیستم‌های جدید داده است، گویا سیستم‌ها خریداری شده ولی به دلیل مسائل گمرکی هنوز وارد کشور نشده‌اند. تعداد سنسورها افزایش پیدا کرده و حساسیت مسابقات نیز بالا رفته است. تکواندو روزبه‌روز در حال پیشرفت است و سیستم‌ها جدیدتر شده است. حتی لباس‌های جدید نیز برای رقابت‌ها در نظر گرفته شده است و ما برای اولین بار این لباس‌ها را در همان مسکو به تن کردیم. امیدواریم سیستم‌های جدید هرچه زودتر وارد کشور شوند و تمرینات با آنها را شروع کنیم تا دیگر هیچ بهانه‌ای برای نتیجه نگرفتن در بازی‌های المپیک نداشته باشیم.

لباس‌های طراحی شده جدید به نظر کمی عجیب می‌آیند، اینطور نیست؟

بله، طرح جدید مورد تأیید فدراسیون جهانی خیلی عجیب است و هر کس من را می‌دید می‌گفت این لباس‌ها خیلی زشت است (با خنده). فدراسیون جهانی اهداف اقتصادی خود را دنبال و برای حفظ جذابیت بازی‌ها تغییراتی را ایجاد می‌کند. قرار است با همین لباس‌ها در توکیو مبارزه کنیم.

با گرفتن سهمیه المپیک و پس از پشت سر گذاشتن سختی‌های زیاد از نظر روحی در چه شرایطی قرار دارید؟

گرفتن سهمیه سختی‌های خاص خودش را دارد و من در یک سال گذشته برای رسیدن به سهمیه بازی‌های المپیک عذاب کشیدم. نه تنها من بلکه همه ملی‌پوشان از جمله آرمین هادی‌پور نیز این شرایط را داشت. خدا را شاکرم نتیجه زحماتمان را گرفتیم. از طرفی حضور در المپیک و موفقیت در این بازی‌ها آرزوی هر ورزشکاری است. با تمام قوا و انگیزه‌ام به المپیک خواهم رفت و از حالا به مدال المپیک فکر می‌کنم و طلای توکیو را می‌خواهم. مردم ایران مدت‌هاست با فشارهای اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کنند. امیدوارم با مدالی که می‌گیرم دل مردم را شاد کنم.

شکست مقابل حریفان کره‌ای نگران کننده نیست؟ تا قبل از بازی‌های المپیک برنامه‌ای برای برطرف کردن نقاط ضعف و مقابله با رقبای کره‌ای دارید؟

در گرندپری مسکو فقط ما نبودیم که به کره‌ای‌ها باختیم. در این رقابت کره‌ای‌ها در اوزان ۵۸، ۶۸ و ۸۰+ مدال طلا را به دست آوردند. به هر حال ما نیز در مبارزاتمان ایراداتی داشتیم ولی در کل در مبارزه با دای هون لی این من بودم که دست و پای حریف را بسته بودم و اجازه ضربه زدن به او را نمی‌دادم ولی روی یک اشتباه زمانی که می‌خواستم بچرخم و به او ضربه بزنم ورزشکار کره‌ای امتیاز گرفت. در واقع او تجربه‌اش بسیار بالا بود و همه می‌دانند چه مدال‌هایی گرفته است. هون لی با تجربه بود و یک ضربه زد و همان لحظه بازی تمام شد. نزدیک به ۱۰ سال است که هیچ ایرانی نتوانسته است این کره‌ای را شکست دهد. در بازی‌های المپیک هم هر کاری از دستمان برآید انجام می‌دهیم.

احتمال دارد دوباره در المپیک هم با همین حریف کره‌ای مبارزه کنید؟

این احتمال وجود دارد. کره فقط یکی از حریفان ماست. همه چیز به قرعه بازی‌ها بستگی دارد.

نگران تکرار اتفاقات و سناریوسازی‌های مسابقات جهانی در بازی‌های المپیک نیستید؟

شرایط بازی‌های المپیک کاملاً متفاوت است. در این مسیر یکساله فقط به کسب سهمیه فکر می‌کردیم. حالا که سهمیه را گرفته‌ایم تمام تلاشمان این است که بهترین نتیجه رقم بخورد. قطعاً روی ایرادات و ضعف‌ها کار می‌شود.

در گرندپری مسکو با مصدومیت مبارزه کردید؟

عضله دوقلوی پایم آسیب دیده بود و دکترم احتمال پارگی عضله را می‌داد. با همان مصدومیت مبارزه کردم و به همین دلیل آسیب دیدگی‌ام تشدید شد و به سختی راه می‌روم و فعلاً نمی‌توانم تمرین کنم. طول درمانم مشخص نیست. تحت درمان هستم و در شهر خودم (میانه) فیزیوتراپی انجام می‌دهم. خیلی‌ها شرایط ما را نمی‌دانند و می‌گویند بهانه می‌آورد. امیدوارم زود خوب شوم.

پس از کسب سهمیه المپیک به عنوان یک المپین توجه لازم به شما شده و پاداش و حقوق مصوب پرداخت شده است؟

فعلاً که خبری نیست. در شهر خودمان یکی دو نفر از مسئولان میانه یک بار آمدند و دیگر خبری نیست. کسی از وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک با من تماس نگرفته است. قطعاً انتظار هر ورزشکاری که سهمیه گرفته این است که از طرف مسئولان حمایت شود؛ چراکه تا شروع بازی‌ها هفت ماه شاید هم کمتر باقی مانده و این زمان واقعاً کم است. باور کنید برای حمایت از المپیکی‌ها همین الان هم دیر شده است. ما سهمیه را گرفتیم و منتظر حمایت هستیم. نه اینکه چند روز قبل از بازی‌ها یاد ما و حمایت کردن بیفتند. آن زمان دیگر حمایت به دردمان نمی‌خورد. امیدواریم همه این مسائل درست شود و در توکیو بدرخشیم.

چرا شما از برخی منتقدان دلخور هستید؟

بعد از مصاحبه‌های من خیلی‌ها در فضای مجازی ناراحت شدند. انتقادات بعضی‌ها از جمله آقای ساعی و مقانلو کاملاً بجا و درست است ولی بسیاری بازی‌ها را ندیده انتقاد می‌کنند! فقط نظر می‌دهند. در گرندپری بلغارستان با دای هون لی مبارزه کردم منتها منتقد من اصلاً بازی را ندیده و بدون اطلاعات انتقاد کرده بود. خیلی زشت است بدون آگاهی و تماشای مسابقات از ملی‌پوشان انتقاد شود. اینگونه انتقادها قطعاً تأثیرات منفی دارد. آن زمان که من دو مدال متوالی گرندپری گرفتم این منتقدان چرا صحبت نمی‌کردند؟ حالا که در فینال گرندپری‌ها مدال نگرفتم و به سهمیه رسیده‌ام انتقاد می‌کنند. انتقاد کنند ولی انتقاد باید سازنده باشد.